

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobkyně: **TOP - auto - LT s.r.o.**, IČO: 25008013,
sídlem Mlékojedská 1594/2, Předměstí, 412 01 Litoměřice,

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**,
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 8. 2017, č. j. 35052/17/5100-41457-711535,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 8. 2017, č. j. 35052/17/5100-41457-711535, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzen platební výměr na úrok z odložené částky daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období za rok 2007 ze dne 23. 12. 2016, č. j.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

2495485/16/2507-50521-508005 (dále i jen „platební výměr“), který podle § 264 odst. 2 a 6 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) a § 60 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o správě daní a poplatků“) vydal Finanční úřad pro Ústecký kraj, Územní pracoviště v Litoměřicích (dále jen „správce daně“).

Žaloba

2. Žalobkyně napadenému rozhodnutí vytkla nepřezkoumatelnost z důvodu nesrozumitelnosti, neboť platební výměr byl vydán na úrok z posečkaní a žalovaný rozhodoval o platebním výměru na úrok z odložené částky, což je nepochybné z jeho výroku.
3. Dále nesouhlasila s názorem žalovaného, podle kterého § 102 odst. 1 daňového řádu nespécifikuje a závazným způsobem nekonkretizuje pořadí a uspořádání náležitostí rozhodnutí. Podle žalobkyně z právní logiky tohoto ustanovení jednoznačně vyplývá, že první náležitostí je označení správce daně, který rozhodnutí vydal [písm. a)], poslední náležitostí datum, kdy bylo rozhodnutí podepsáno [písm. h)]. Není proto možné, aby rozhodnutí obsahovalo nejprve poučení [písm. f)] a teprve poté výrok [písm. d)], nebo dokonce první náležitostí by podpis [písm. g)] a poslední označení příjemce [písm. c)]. Písmena uvedená v daném ustanovení podle žalobkyně jednoznačně a závazně určují pořadí a uspořádání náležitostí rozhodnutí. Rozhodnutí nebylo vydáno v souladu s daňovým řádem. Navrhla proto, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a žalobkyni přiznal náhradu nákladů řízení.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, kterou navrhoval zamítnout. Ve svém vyjádření odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a spisový materiál. Konkrétně v bodech 14 a 15 odůvodnění napadeného rozhodnutí je vysvětleno, jaká právní úprava byla použita a proč byl vydán platební výměr na úrok z odložené částky. Uvedl, že žádost o povolení splátek byla podána a rozhodnuto o ní bylo za účinnosti zákona o správě daní a poplatků. S ohledem na přechodné znění dle § 264 odst. 2 daňového řádu proto byl po skončení posečkaní s odkazem na úpravu zákona o správě daní a poplatků vydán platební výměr na úrok z odložené částky, neboť tak byl za účinnosti tohoto zákona nazýván. Dodal, že v daňovém řádu je nově užíván termín „platební výměr na úrok z posečkané částky“, jde nicméně o změnu čistě terminologickou. Samotný obsah institutu posečkaní je stejný v obou úpravách. Vždy je o úrok, který vzniká po dobu povoleného posečkaní.
5. Ohledně námitky týkající se pořadí náležitostí rozhodnutí žalovaný odkázal na bod 16 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Též s ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 7. 2004, č. j. 3 Afs 14/2004-53, považoval i tuto námitku žalobkyně za nedůvodnou.

Posouzení věci soudem

6. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobkyně soudu nesdělila nesouhlas s tímto postupem,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

přičemž byla poučena, že nevyjádří-li se do dvou týdnů od doručení výzvy, má se za to, že souhlas udělila.

7. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, včetně prekluze daňové povinnosti, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
8. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Soud se zabýval nejprve námitkou nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti, kterou žalobkyně dovozovala z rozporů ve výrocích vydaných rozhodnutí.
10. Má-li být správní rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být zřejmé, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný a jak uvážil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem postupoval při posuzování těchto skutečností. Uvedené musí nalézt svůj odraz v odůvodnění dotčeného rozhodnutí. Současně je ovšem nutné zdůraznit, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, publ. pod č. 1566/2008 Sb. NSS). Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námítky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námítky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat.
11. Dále soud předesílá, že daňové řízení tvoří v zásadě jeden celek od jeho zahájení až do právní moci konečného rozhodnutí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2010, č. j. 1 Afs 42/2010-52, publ. pod č. [1062/2010](#) Sb. NSS). To znamená, že případné nedostatky v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí může napravit druhostupňový orgán.
12. Z předloženého správního spisu soud zjistil, že platební výměr byl označen jako „*PLATEBNÍ VÝMĚR na úrok z odložené částky*“. Ve výroku platebního výměru byla žalobkyně s odkazy na § 264 odst. 2 a 6 daňového řádu a § 60 zákona o správě daní a poplatků vyrozuměna o předpisu „*úroku z posečkání za dobu posečkání*“. Ve výroku napadeného rozhodnutí je uvedeno, že platebním výměrem byl předsán „*úrok z odložené částky*“ ve stejné výši. Z doplnění žalobkyní podaného odvolání proti platebnímu výměru soud zjistil, že již v tomto odvolání žalobkyně namítala, že platební výměr není na úrok z posečkání, jak výslovně uvádí § 157 odst. 2 daňového řádu, nýbrž na úrok z odložené částky, jak je uvedeno v jeho označení. Žalovaný následně v odůvodnění napadeného Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

rozhodnutí srozumitelně vysvětlil nutnost použití právních úprav daňového řádu i zákona o správě daní a poplatků, a to s ohledem na podání žádosti o povolení splátek za účinnosti druhého zmíněného, v době vydání platebního výměru však již neúčinného zákona, který však bylo třeba na danou věc stále aplikovat. Uvedl, že s ohledem na přechodná znění daňového řádu bylo rozhodováno o úroku z odložené částky podle § 60 odst. 6 zákona o správě daní a poplatků.

13. Označení předepsaného úroku ve výroku platebního výměru pomocí termínu, který pro tento obsahově totožný institut používá aktuálně účinný předpis, soud považuje za nevýznamné terminologické pochybení, které zjevně (s ohledem na přílehlavou poznámku žalobkyně v podaném odvolání) nemělo vliv na srozumitelnost, a tudíž přezkoumatelnost tohoto rozhodnutí. Nadto bylo následně napraveno na úrovni odvolacího orgánu. Tato námitka žalobkyně je nedůvodná.
14. K námitce údajně vyžadované struktury rozhodnutí, ve kterém musí být podle žalobkyně jednotlivé náležitosti uvedeny v pořadí, v jakém je vyjmenovává § 102 odst. 1 daňového řádu, soud podotýká, že nic takového daňový řád nestanoví a uvedený požadavek nevyplývá ani z judikatury. V rozsudku ze dne 12. 7. 2004, č. j. 3 Afs 14/2004-53, publ. pod č. 377/2004 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud zaujal názor, podle kterého *„pokud obsahuje výrok platebního výměru výslovný odkaz na list č. 2, který je jeho součástí, pak údaje uvedené na listu č. 2 jsou součástí výroku platebního výměru. Platební výměr není v důsledku takové úpravy neplatným rozhodnutím ve smyslu § 32 odst. 7 zákona ČNR č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků.“* Podle zdejšího soudu není důvod se od tohoto názoru odchýlovat ani za účinnosti daňového řádu. Šlo přitom o obdobnou věc, kdy ve výroku platebního výměru byla uvedena celková výše předepsaného úroku a odkaz na další strany platebního výměru, na kterých byl proveden výpočet celkové částky úroku. Součástí výroku tak byly i strany 3 až 8 platebního výměru, kdy každá byla označena jednacím číslem rozhodnutí a podle záhlaví obsahovala podrobný výpočet úroku pro daň z příjmů právnických osob. Skutečnost, že stranám s výpočtem předcházelo odůvodnění, poučení a uvedení úřední osoby a jejího zařazení (dokument byl vyhotoven a žalobkyni odesílán v elektronické podobě), je bez relevance. Soud proto v tvrzeném nedodržení pořadí náležitostí podle § 102 odst. 1 daňového řádu neshledal pochybení správce daně, natožpak důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí.
15. Žalobu soud vyhodnotil v mezích žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, a ani jejich náhradu nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den Shodu s prvpisem potvrzuje G. Z.

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 12. října 2020

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.